VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 26)**

z dnia 9 maja 2012 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych (nr 26)

9 maja 2012 r.

Komisja Administracji i Spraw Wewnętrznych, obradująca pod przewodnictwem posła **Marka Biernackiego (PO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych (druk nr 320),

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 255),

– pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw (druk nr 256),

– pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały – apel do Rady Ministrów Rzeczypospolitej w sprawie stosunków z Kościołem Katolickim (druk nr 298).

W posiedzeniu udział wzięli: **Włodzimierz Karpiński** sekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji wraz ze współpracownikami, **Roman Dmowski** podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Jacek Karolak, Anna Pilarska, Andrzej Wolin** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych; **Katarzyna Abramowicz, Tomasz Jaroszyński, Magdalena Klorek, Łukasz Nykiel, Sławomir Osuch** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Otwieram posiedzenie Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych. W porządku obrad mamy dziś pierwsze czytania trzech projektów: poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych, druk nr 320, uzasadnia pani poseł prof. Krystyna Łybacka; poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw, druk nr 255, uzasadnia pan poseł Marek Balt i poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw, druk nr 256, uzasadnia pan poseł Sławomir Kopyciński, ale tu nastąpiła zmiana, tak? Czwarty punkt to pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały – apel do Rady Ministrów RP w sprawie stosunków z Kościołem Katolickim, druk nr 298, uzasadnia pan poseł Bartosz Kownacki, którego nie ma, ale z tego, co wiem uzasadni pan poseł Siarka.

Witam bardzo serdecznie pana ministra administracji i cyfryzacji, pana ministra spraw wewnętrznych.

Rozpoczynamy pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych, druk nr 320. Pan minister Dmowski pierwszy raz jest na posiedzeniu naszej Komisji, witamy serdecznie. Proszę o przedstawienie projektu panią poseł Łybacką.

Poseł Krystyna Łybacka (SLD):

Przepraszam za spóźnienie, ale jednocześnie na sali plenarnej są emerytury mundurowe, więc jest pewna kolizja.

Króciutko. Mam gorącą prośbę do członków Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych, abyśmy dokonali zmiany w ustawie o dokumentach paszportowych, dlatego że od dwóch lat na mocy tej ustawy paszporty dla dzieci do lat 5 są wydawane w Polsce tylko z ważnością na jeden rok. Jest to okres stanowczo zbyt krótki, który w znacznym stopniu ogranicza możliwość podróżowania rodzinom z małymi dziećmi. Ponadto większość państw wymaga, aby w chwili wjazdu paszport obcokrajowca był ważny co najmniej przez 6 miesięcy, a są i takie, w których obowiązuje zasada, że paszport musi być ważny jeszcze przez 6 miesięcy w momencie wyjazdu. Tak jest np. w Indiach. W przypadku, gdyby podróż chciano powtórzyć, taka sytuacja wyklucza ową możliwość.

Ponadto pragnę zwrócić uwagę na fakt, że dowody osobiste wyrabiane dzieciom w Polsce są ważne przez 5 lat i uprawniają do wyjazdów do krajów strefy Schengen, w związku z tym nie ma powodu, aby były dwie różne regulacje dotyczące właściwie tej samej kwestii.

Bardzo państwa proszę o pozytywne ustosunkowanie się do tych propozycji. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Roman Dmowski:

Panie przewodniczący, szanowni państwo, chciałem przedstawić projekt stanowiska rządu w tej sprawie. Generalnie rząd pozytywnie ocenia ten projekt ustawy z drobnymi zastrzeżeniami, które mają raczej charakter legislacyjny.

Trzeba zauważyć, że problem ten znany jest już w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Prowadzone są prace koncepcyjne nad opracowaniem nowelizacji ustawy o dokumentach paszportowych. Jednak z uwagi na to, że coraz częściej ta potrzeba jest artykułowana, uzasadnione jest szybsze przeprowadzenie zmian w ustawie i dlatego pozytywnie odnosimy się do tego projektu. Proponowane przez nas doprecyzowanie zapisów ma charakter legislacyjny. Chodzi o bardziej precyzyjne zmiany dotyczące art. 13, 21, 23, 32 i 33. Wszystkie te zmiany mają na celu bardzo precyzyjne osiągnięcie efektu, który zakłada poselski projekt ustawy.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję. Proszę, panie mecenasie.

Legislator Sławomir Osuch:

Mieliśmy okazję zapoznać się wstępnie z przygotowaną poprawką do tego projektu. Rzeczywiście, w naszej ocenie poprawka ta eliminuje niedoskonałości przedłożenia zawartego w druku nr 320. Jeśli chodzi o kształt projektu, jaki by przybrał po przyjęciu tej poprawki, Biuro Legislacyjne nie zgłasza zastrzeżeń.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Proszę bardzo, pani profesor.

Poseł Krystyna Łybacka (SLD):

Znam poprawki, które proponuje rząd. W pełni się z nimi zgadzam i w trakcie prac proponuję je przyjąć. Zresztą podobne poprawki zostały złożone w sekretariacie z podpisem pana posła Wójcika i moim.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Czy są uwagi lub pytania do tego projektu? Nie widzę. Zamykam pierwsze czytanie. Nie było wniosku o wysłuchanie publiczne.

Proponuję przejście od razu do rozpatrzenia projektu. Wszyscy mają zgłoszoną poprawkę. Nie będę jej przytaczał. To jest poprawka w art. 1 projektu ustawy.

Czy są uwagi do art. 1 wraz z poprawką zgłoszoną przez panią prof. Łybacką i posła Marka Wójcika? Nie widzę.

Czy są uwagi do art. 2? Też nie widzę.

Czy są uwagi do całego projektu ustawy w tym kształcie? Nie widzę.

Komisja przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o dokumentach paszportowych.

Proponuję wybór na posła sprawozdawcę panią prof. Krystynę Łybacką. Termin dla MSZ do 14 maja.

Dziękuję bardzo. Pierwszy punkt rozpatrzyliśmy. Dziękujemy za tę inicjatywę. Panie ministrze, zapraszamy częściej.

Mamy teraz pierwsze czytanie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw, druk nr 255. Uzasadnia pan poseł Marek Balt. Bardzo proszę, panie pośle.

Poseł Marek Balt (SLD) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w imieniu wnioskodawców, posłanek i posłów Sojuszu Lewicy Demokratycznej, mam zaszczyt przedstawić projekt ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw.

Fundusz Kościelny, zarówno w PRL, jak i obecnie, stanowi jedynie jedną z wielu dotacji publicznych na rzecz kościołów i innych związków wyznaniowych. Dotacje z budżetu państwa wypłacane są, w myśl ustawy i przepisów wydanych na podstawie delegacji ustawowych, natomiast jednostki samorządu terytorialnego oraz istniejące jeszcze przedsiębiorstwa państwowe w formie spółek prawa handlowego nie mają żadnych ograniczeń prawnych w dotowaniu kościołów i innych związków wyznaniowych, co pokazuje choćby przykład KGHM Polska Miedź.

Pełne wyliczenie wszelkich rodzajów dotacji bezpośrednich jest niemal niemożliwe. Najważniejsze z nich to: pomoc w utrzymaniu i remontach zabytków, duszpasterstwo wojskowe, policyjne, BOR, Straży Granicznej, Straży Pożarnej, duszpasterstwo więzienne, szpitalne, celne, finansowanie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego – a w 2010 r. była to kwota 134.376 tys. zł, Papieskiego Uniwersytetu im. Jana Pawła II w Krakowie – tu w 2010 r. dotacja w wysokości 20.850 tys. zł, Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej „Ignatianum" – 11.877 tys. zł, Papieskiego Wydziału Teologicznego w Warszawie – 4924 tys. zł, Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu – 5815 tys. zł, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, dawniejszej Akademii Teologii Katolickiej, Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie, uczelni o charakterze ekumenicznym, posiadającej od 2000 r. status uregulowany ustawowo, wydziałów teologicznych na uniwersytetach państwowych w Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Szczecinie, dotowanie prowadzonych przez kościoły i inne związki wyznaniowe prywatnych szkół ogólnokształcących, zawodowych i artystycznych, zakładów służby zdrowia i opieki społecznej, w tym należy uwzględnić pensje dla ok. 15 tys. katechetów wypłacane z budżetu państwa. Pośrednią formą dotowania są ulgi podatkowe, celne, ulgi w opłatach sądowych.

Nazwa „dobra martwej ręki" w jednej wersji pochodzi od okoliczności – chodzi o zapisy dokonywane na rzecz kościołów na łożu śmierci. Według drugiej wersji nazwa ta związana była z wielowiekowymi zakazami sprzedaży ziemi przez kościoły, przez co grunty te były martwe dla obrotu.

Zniesienie Funduszu Kościelnego nastąpi przez uchylenie odpowiednich sformułowań w przedmiotowej ustawie, poświęconych tej zinstytucjonalizowanej formie dotacji państwowych. Przed przejęciem przez Państwo dóbr martwej ręki kościoły i inne związki

wyznaniowe posiadały 7069 gospodarstw rolnych o łącznej powierzchni 177.630,8 ha, z czego na Kościół katolicki obrządku łacińskiego przypadało 154.920,3 ha. Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. nie była stosowana na ziemiach zachodnich i północnych. Pewne zbliżenie do sytuacji w Polsce centralnej w dziedzinie dóbr martwej ręki przynosiły przepisy ustaw wyznaniowych z lat 90. XX wieku zezwalające na obdarowanie przez państwo poszczególnych parafii, gmin wyznaniowych, zborów na ziemiach zachodnich i północnych gruntami rolnymi o powierzchni do 15 ha.

Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom posiadanych gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego upaństwowiła (art. 1) wszystkie nieruchomości ziemskie związków wyznaniowych, jednak od upaństwowienia wyłączono gospodarstwa rolne proboszczów, beneficja proboszczowskie o powierzchni do 50 ha, zaś na terenie województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego – o powierzchni do 100 ha. W przypadku przekroczenia tych norm obszarowych upaństwowieniu podlegała jedynie nadwyżka nad 50 ha lub 100 ha. W aneksie do protokołu wspólnej komisji Rządu i Episkopatu z dnia 14 kwietnia 1950 r. wyłączono od upaństwowienia do 50 ha dla ordynariuszy diecezji i dla seminariów duchownych oraz do 5 ha dla domów zakonnych.

Jedyne zachowane w archiwach zestawienie powierzchni upaństwowionych gospodarstw rolnych, według stanu na 15 stycznia 1951 r., zatem po zakończeniu akcji przejmowania dóbr martwej ręki, wykazuje, że przejęto 89.090,8 ha. Zestawienie nie zawiera podziału na poszczególne kościoły i inne związki wyznaniowe będące poprzednimi właścicielami przejętych nieruchomości. Po dniu 15 stycznia 1951 r. wykonanie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki miało, poza jednym wyjątkiem, charakter jedynie korekt, zarówno w postaci przejęcia przeoczonych nieruchomości, jak i zwrotu nieruchomości niepodlegających przejęciu. Za wymuszoną przez władze państwowe zgodą kierownictwa kościoła prawosławnego przejęto jeszcze ponad 2000 ha gruntów gospodarstw rolnych proboszczów parafii prawosławnych. Występujące w literaturze przedmiotu znacznie wyższe dane od rzekomej powierzchni przejętych nieruchomości nie znajdują poparcia w materiałach archiwalnych. Zresztą w żadnej publikacji nie podano źródeł zawyżonych danych. Grunty wyłączone z przejęcia gospodarstw rolnych mogły być sprzedawane. Z możliwości tej korzystano w szerokim zakresie zarówno dla pokrycia wydatków kościelnych, jak i w obawie przed możliwością dalszych upaństwowień. Prymas kardynał Stefan Wyszyński uważał, że prowadzenie dużych gospodarstw rolnych odciąga proboszczów od duszpasterstwa. W rezultacie powierzchnia gruntów rolnych, od których kościoły i inne związki wyznaniowe opłacały podatek gruntowy, wynosiła w 1965 r. 38.674,5 ha.

Ustawa z dnia 20 marca 1950 r. ustalała w art. 1 ust. 4, że dochody z przejętych nieruchomości przeznaczone są wyłącznie na cele kościelne i charytatywne, zgodnie z postanowieniami niniejszej ustawy. Dochody z tych nieruchomości oraz dotacje państwowe utworzyły Fundusz Kościelny. Taka koncepcja miała poprzedników w Austrii w końcu XVIII wieku, w tzw. józefinizmie, w Niemczech w 1807 r. i po włączeniu Państwa Kościelnego do zjednoczonych Włoch w 1871 r. Warunkiem zastąpienia dotacjami państwowymi dochodów z upaństwowionych dóbr martwej ręki było pozostawanie tych dóbr we władaniu państwa. W Polsce nie wydzielono organizacyjnie i finansowo upaństwowionych dóbr martwej ręki. Zostały one włączone do Państwowego Zasobu Ziemi, bez ustalenia wysokości dochodów z tych dóbr. Fundusz Kościelny oparty został wyłącznie na dotacjach budżetowych. Cele Funduszu ustalone zostały w art. 9 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. w pięciu punktach: utrzymanie i odbudowa kościołów; udzielanie duchownym pomocy materialnej i lekarskiej oraz organizowanie dla nich domów wypoczynkowych; objęcie duchownych ubezpieczeniem chorobowym w przypadkach uzasadnionych; specjalne zaopatrzenie emerytalne społecznie zasłużonych duchownych; wykonywanie działalności charytatywno-opiekuńczej. W organach Funduszu Kościelnego mieli uczestniczyć duchowni, lecz Konferencja Episkopatu Polski odmówiła ich wydelegowania do tych organów. Zarząd Funduszu sprawował jeden z wicedyrektorów Urzędu do Spraw Wyznań.

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o ubezpieczeniu społecznym duchownych (Dz.U. Nr 29, poz. 156) przewidziała pokrywanie składek na to ubezpieczenie w wysokim stopniu z Funduszu Kościelnego. Zasada ta została podtrzymana w toku reformy ubezpieczeń społecznych przez wymienione w art. 2 powyższego projektu ustawy przepisy, które zastąpiły ustawę z 1989 r. Po zmianach ustrojowych rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1990 r. w sprawie rozszerzenia zakresu celów Funduszu Kościelnego (Dz.U. Nr 61, poz. 354) rozszerzyło przeznaczenie celów Funduszu na wspomaganie kościelnej działalności oświatowo-wychowawczej i opiekuńczo-wychow awczej oraz inicjatyw związanych ze zwalczaniem patologii społecznych. Jednak składki ubezpieczeniowe za duchownych odprowadzane przez Fundusz Kościelny stanowiły w ubiegłych latach nawet 95% wszystkich wydatków Funduszu.

Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz.U. Nr 29, poz. 154 – art. 61 ust. 1 pkt 2) w pierwotnym brzmieniu dała możliwości przywrócenia osobom prawnym Kościoła katolickiego własności dóbr martwej ręki tylko w przypadku, gdy w toku realizacji ustawy z dnia 20 marca 1950 r. nie przestrzegano przewidzianych w tej ustawie i w aneksie do protokołu z dnia 14 kwietnia 1950 r. wyłączeń od przejęcia gospodarstw rolnych proboszczów, biskupów, seminariów duchownych i domów zakonnych. Natomiast nowelizacja dokonana ustawą z dnia 11 października 1991 r. o zmianie ustawy o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczpospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 107, poz. 459) poprzez dodanie art. 70a znacznie rozszerzyła możliwość rewindykacji dóbr martwej ręki. Inne kościoły i związki wyznaniowe skorzystały w bardzo małym zakresie z możliwości rewindykacji dóbr martwej ręki, natomiast podobnie jak Kościół katolicki skorzystały ze wspomnianej wyżej możliwości otrzymania gruntów rolnych dla swych jednostek na ziemiach zachodnich i północnych.

Ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa (Dz.U. Nr 61, poz. 259) była uzasadniana przede wszystkim upaństwowieniem liczącego około 7 tys. ha majątku rolnego Fundacji Potulickich, będącego jednym z głównych źródeł finansowania KUL. Przepis o finansowaniu KUL przez państwo został powtórzony w konkordacie z 1993 r. Jednak ostatecznie całe Państwowe Gospodarstwo Rolne w Potulicach, o powierzchni ponad 8 tys. ha, gdyż obejmowało ono także grunty należące poprzednio do innych właścicieli, zostało przekazane KUL bez cofnięcia finansowania go przez państwo.

Brak jest opublikowanych danych o obecnej powierzchni gruntów rolnych należących do kościołów i innych związków wyznaniowych, chociaż Główny Urząd Statystyczny powinien dysponować takimi danymi na podstawie spisów rolnych. W publicystyce powtarza się liczba 160.000 ha tych gruntów. Zatem przejęcie przez państwo dóbr martwej ręki zostało zniwelowane. Tym samym upadł sens utrzymywania Funduszu Kościelnego.

Proponuje się zniesienie Funduszu Kościelnego i obciążenie duchownych lub instytucji kościelnych i zakonnych całością składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i zdrowotne duchownych. Prawo nie może działać wstecz, dlatego art. 3 umożliwia poniesienie przez budżet państwa składek za 2011 r. na te ubezpieczenia, także po zniesieniu Funduszu Kościelnego. Projekt ustawy nie narusza natomiast wszystkich innych rodzajów dotowania kościołów i innych związków wyznaniowych z budżetu państwa.

Konkordat nie zawiera przepisów dotyczących bezpośrednio kościelnych majątków rolnych i Funduszu Kościelnego, natomiast w art. 22 przewiduje celowość uregulowania na nowo spraw finansów kościelnych. Zmiana sposobu udzielania wsparcia finansowego przez państwo w odniesieniu do wszystkich kościołów i związków wyznaniowych wymaga z nimi dialogu. W przypadku Kościoła rzymskokatolickiego konieczna jest opinia strony kościelnej w przedmiocie postulowanych zmian, która może być efektem prac dwóch komisji konkordatowych: rządowej i kościelnej, powołanych w 1998 r. po dokonaniu ratyfikacji konkordatu. W ramach Kościelnej Komisji Konkordatowej działa zespół przygotowujący zmiany zasad finansowania kościoła. Powyższe zagadnienie wymaga także rozmów ze stroną kościelną w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Konferencji

Episkopatu Polski. Analogicznie, zmiany dotyczące zniesienia Funduszu Kościelnego wymagają zaopiniowania przez pozostałe kościoły i inne związki wyznaniowe funkcjonujące w Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z tym konieczne będą rozmowy w ramach m.in. Komisji Wspólnej Rządu i Polskiej Rady Ekumenicznej, jak również Komisji Wspólnej Rządu i Aliansu Ewangelicznego.

Docelowo nowy model finansowania kościołów i innych związków wyznaniowych mógłby polegać na m.in. przechodzeniu według uzgodnionego przez stronę państwową i kościelną harmonogramu do opodatkowania działalności komercyjnej podmiotów kościelnych na zasadach ogólnych, zgodnie z równością podmiotów na rynku, zasadami uczciwej konkurencji i sprawiedliwym rozłożeniem ciężarów przemian społeczno-ekonomicznych w naszym kraju, zachowaniu dalszego finansowania z budżetu państwa inwestycji konserwatorskich obiektów sakralnych wraz z zabezpieczeniami antywłamaniowymi. Mogłoby to się odbywać poprzez rozdział grantów pieniężnych przez specjalną komisję działającą w strukturach Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Decyzje tej komisji powinny być jawne i publikowane na stronach internetowych resortu, w zgodzie z zasadą jawności finansów publicznych.

Warte rozwagi jest wprowadzenie w Polsce zbliżonego do rozwiązań włoskich, węgierskich, a także hiszpańskich zasad finansowania przez podatników wybranych kościołów i innych związków wyznaniowych – na zasadzie dobrowolności. Konstytucja RP w art. 53 ust. 7 wyklucza wprowadzenie w Polsce niemieckiego modelu przymusowego podatku kościelnego: „Nikt nie może być obowiązany przez organy władzy publicznej do ujawnienia swojego światopoglądu, przekonań religijnych lub wyznania". Ewentualna rubryka w formularzu podatkowym PIT o zadeklarowaniu przez podatnika przynależności do określonego wyznania stanowiłaby pogwałcenie normy konstytucyjnej, chociaż model niemieckiego podatku kościelnego jest o tyle klarowny, że na dany kościół nie płacą podatku ludzie, którzy do niego nie należą. Jednakże nie zmienia to faktu, że również w Niemczech poza systemem tego podatku kościoły także otrzymują od państwa pewne dotacje.

Do zmiany systemu funkcjonowania kościoła w państwie skłania również i to, iż od wielu lat źródłem dochodów parafii, diecezji, zakonów i innych podmiotów kościelnych jest ziemia. Według różnych obliczeń Kościół rzymskokatolicki w Polsce posiada ok. 100 tys. ha. Należy podkreślić również, iż źródłem dochodów dla kościelnych osób prawnych są również darowizny na cele kultu religijnego. W 2009 r., według danych Ministerstwa Finansów, wynosiły one 62 mln zł. To jest dodatek specjalny do dziennika „Rzeczpospolita" z 9 grudnia 2010 r., strona 16.

W kontekście porównawczym należy wspomnieć, iż w związku ze światowym kryzysem ekonomicznym np. socjalistyczny rząd Grecji partii PASOK, kierowanej przez Jeorijosa Papandreu, podjął w 2010 r. decyzję o opodatkowaniu nieruchomości tamtejszej cerkwi prawosławnej, które do tej pory nie były objęte tą daniną publiczną. Kierowany przez Jana Fischera w latach 2009–2010 rząd Republiki Czeskiej podjął decyzję o odłożeniu na bliżej nieokreślony czas negocjacji z Czeską Konferencją Episkopatu Kościoła Rzymskokatolickiego negocjacji na temat odszkodowań za przejętą przez państwo własność kościelną po zmianie ustroju w 1948 r. Motywem tego działania był również kryzys czeskich finansów publicznych.

Projekt ustawy nie dotyczy problematyki uregulowanej prawem Unii Europejskiej, które nie zajmuje się sprawami majątkowymi i finansowymi kościołów i innych związków wyznaniowych, pozostawiając je w wyłącznej gestii ustawodawstw poszczególnych państw członkowskich. Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie niesie za sobą obciążeń dla budżetu państwa ani nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego. W uzasadnieniu wskazano, że dotacja państwa na Fundusz Kościelny w 2010 r. wynosiła 90 mln zł, podobnie jak w 2011 r. Po wejściu w życie omawianej ustawy, tj. z dniem 1 stycznia 2013 r., ustawa budżetowa nie będzie już uwzględniać przedmiotowej dotacji, wskutek czego budżet zyska.

Należy dodać, że obecnie strona rządowa prowadzi rozmowy ze stroną kościelną także na temat likwidacji Funduszu Kościelnego, proponując w zamian Kościołowi 0,3% odpisu od podatku dochodowego przy rozliczeniu rocznym dokonywanym przez

podatników. Jest to więc rozwiązanie finansowo ryzykowne dla państwa, gdyż może przynieść Kościołowi większą kwotę niż dotychczasowa dotacja, a przecież odpis od podatku to też państwowe środki. W przeciwieństwie do projektu rządowego nasz projekt ustawy nie przewiduje zwrotu dotacji w innej formie. Stąd dla finansów publicznych jest zdecydowanie korzystniejszy.

Przedłożony projekt ustawy nie był poddany konsultacjom społecznym w rozumieniu art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu. Na dzisiejszym posiedzeniu Komisji chciałbym prosić Wysoką Komisję o przyjęcie poprawek, które pozwolę sobie zaprezentować podczas prac nad poszczególnymi przepisami. Chciałbym nadmienić, że mają one charakter porządkujący

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Proszę, panie ministrze, o stanowisko rządu.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji Włodzimierz Karpiński:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, chciałbym zaprezentować projekt stanowiska rządu, który jest właśnie w tej chwili konsultowany

Stanowisko to będzie zmierzało do negatywnego zaopiniowania tego projektu z trzech powodów. Pierwszy powód to poważne zastrzeżenia, w uzasadnieniu pana posła pobrzmiewały te argumenty, dotyczące konstytucyjności przepisów, biorąc pod uwagę art. 25 ust. 4 i 5 Konstytucji RP, jak również umowę międzynarodową między rządem RP a Kościołem katolickim, ale także inne umowy, na podstawie których ustawy o stosunku państwa do poszczególnych kościołów zostały uchwalone przez Sejm. Rodzi się poważna wątpliwość, czy procedowanie tych przepisów i uchwalenie ich przez Wysoką Izbę będzie zgodne z konstytucją.

Drugi obszar wątpliwości jest związany z poważnymi błędami zidentyfikowanymi przez nasze ministerstwo, błędami natury legislacyjnej, o wskazanie których chciałbym prosić pana dyrektora Marciniaka, specjalistę w zakresie prawa wyznaniowego.

Trzeci powód jest taki, że zgodnie z duchem konstytucji i umową międzynarodową, konkordatem, także innymi umowami, o których wspomina ust. 5 w art. 25 Konstytucji RP oraz poszczególne ustawy partykularne między rządem a kościołami czy związkami wyznaniowymi, minister administracji i cyfryzacji przedłożył założenia projektu ustawy, który ma w istocie doprowadzić do wycofania z obiegu prawnego ustawy z maja 1950 r., proponując stosowne regulacje, które wiązałyby się z jednej strony z usamodzielnieniem płacenia składek emerytalnych i rentowych, składek ubezpieczenia społecznego przez poszczególne kościoły i związki wyznaniowe przy odpowiedniej relacji, która była już wspomniana przez pana posła, a więc poprzez uregulowanie 0,3% podatku należnego wynikającego z zeznania podatkowego, jako odpis obywatel na rzecz danego kościoła bądź związku wyznaniowego.

Jesteśmy w trakcie konsultowania ze wszystkimi kościołami, które mają uregulowane stosunki z Rzeczypospolitą Polską, jak również ze wszystkimi kościołami zarejestrowanymi, nie tylko mającymi stosunki oparte na ustawach partykularnych, a przypomnę, że takich kościołów i związków wyznaniowych w Polsce jest 173. Ten proces trwa od początku tego roku. W najbliższym czasie będziemy mieli efekty tych konsultacji i wobec tego, że propozycja ze strony rządu wyczerpuje ścieżkę legalnego postępowania, zgodnie z konstytucją i poszczególnymi umowami regulującymi stosunki Rzeczypospolitej i poszczególnych kościołów, w tym Kościoła katolickiego, ten wniosek, a więc negatywna opinia, wydaje się jak najbardziej zasadny.

Chciałbym zwrócić uwagę także na to, że Fundusz Kościelny, w ostatnich latach finansujący składki ubezpieczenia społecznego, nie odnosi się tylko do duchownych Kościoła katolickiego. Z kolei art. 25 ust. 1 Konstytucji RP mówi wyraźnie o równoprawności wszystkich związków wyznaniowych i kościołów w RP.

Bardzo proszę pana dyrektora o informację dotyczącą zdiagnozowanych błędów legislacyjnych w tym projekcie.

Zastępca dyrektora Departamentu Wyznań Religijnych oraz Mniejszości Narodowych MAiC Andrzej Marciniak:

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, pan poseł w swoim wystąpieniu wspominał już o poprawce, więc być może moje uwagi będą niezasadne. Jednak na chwilę obecną chciałbym zwrócić uwagę na to, iż przedłożony projekt wydaje się nie uwzględniać zmian w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych dokonanych po roku 2004. Jedynie tytułem przykładu chciałbym wskazać, że w obecnie obowiązujących przepisach prawa, w art. 7 ustawy jest już wprowadzony pkt 6.

Odnosząc się bardziej szczegółowo do propozycji przedstawionej w art. 2 pkt 3 lit. a, pozwalam sobie zwrócić uwagę, że proponowane brzmienie przepisu wydaje się dotyczyć wyłącznie tych duchownych, których składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne są finansowane z Funduszu Kościelnego jedynie w części, w której nie wypełniają one podstawy wymiaru składki określonej w art. 18 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Dodatkową wątpliwość mam, czytając przedstawioną propozycję, zgodnie z którą składki na ubezpieczenie emerytalne i rentowe duchownych, o których mowa w art. 9 ust. 1a, finansują w całości z własnych środków ubezpieczeni. Chciałbym zwrócić uwagę, iż Fundusz Kościelny finansował jedynie w tym przypadku część składki na ubezpieczenie społeczne. Mowa o tej części, w jakiej nie była ona finansowana np. przez pracodawcę. Określenie, iż ubezpieczeni finansują w całości, może budzić wątpliwości, czy duchowni będą zobowiązani do finansowania w pełnym zakresie składki na ubezpieczenie społeczne.

Dziękuję za uwagę.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuje bardzo. Przystępujemy teraz do wystąpień posłów. Proszę bardzo, pan poseł Artur Górski, pan poseł Edward Siarka i pan poseł Woźniak.

Poseł Artur Górski (PiS):

Panie przewodniczący, panie ministrze, panie i panowie posłowie, projekty te budzą moje zdziwienie, ponieważ – po pierwsze – zawierają one liczne błędy natury legislacyjnej, choćby w odniesieniu do kwestii ubezpieczenia duchownych, a – po drugie – są obciążone poważną wadą niekonstytucyjności, wreszcie budzą poważne wątpliwości co do legalności trybu likwidacji Funduszu Kościelnego.

Chcę zwrócić uwagę na fakt, że państwo polskie ma moralne i finansowe zobowiązania wobec Kościoła katolickiego i nie ma to nic wspólnego z neutralnością światopoglądową państwa. Wiemy wszyscy, że w tej chwili, niezależnie od oceny propozycji rządowych, trwają negocjacje między stroną rządową a stroną kościelną w sprawie rozwiązania tych kwestii. Wydaje się, że te projekty, pomijając sprawy, o których wspomniałem, są całkowicie zbędne. Dlatego wnoszę o ich odrzucenie w pierwszym czytaniu. Dziękuję.

Poseł Roman Kotliński (RP):

W kwestii formalnej. Panie przewodniczący, pan poseł Górski odnosi się do obu projektów, a drugi projekt nie był jeszcze przedstawiany.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Każdy projekt będzie osobno rozpatrywany. To jest pierwsze czytanie i musi być zachowany tryb pierwszego czytania. O tym pamiętamy.

Poseł Artur Górski (PiS):

Jednak oba projekty są obciążone tymi samymi wadami.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Tak jest. Pan poseł Woźniak, proszę.

Poseł Tadeusz Woźniak (SP):

Dziękuję. Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, panie ministrze, szanowni państwo, w zasadzie tego typu projekty może nie tyle budzą nasze zdziwienie, ile wywołują zaskoczenie, ponieważ są one przygotowywane przez osoby, które z pobudek

czysto ideologicznych, tzn. są to ateiści albo antyteiści, antyeklezjaści, antyklerykałowie, którzy chcą w jakikolwiek sposób ugodzić w Kościół katolicki, a jednocześnie nie wiedzą o tym, że godzą we wszystkie inne kościoły i związki wyznaniowe, które działają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Te argumenty, które są przytaczane przez pana posła wnioskodawcę, absolutnie nie trafiają do mojego przekonania i moich koleżanek oraz kolegów z Klubu Parlamentarnego Solidarna Polska. Jednocześnie chciałbym wyrazić pewne zdziwienie stanowiskiem rządu. Pan minister był łaskaw powiedzieć, że przedstawia nam projekt stanowiska rządu. Nie wydaje mi się, żeby przy rozpatrywaniu projektu ustawy rząd przychodził na posiedzenie Komisji z projektem stanowiska, a nie ze stanowiskiem. Powinno być tu jasno przedstawione stanowisko, jakie w tej kwestii rząd posiada.

Uważamy, że ten projekt, podobnie jak drugi projekt, jest niekonstytucyjny, szkodliwy, niepożądany i należy go odrzucić w całości w pierwszym czytaniu.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Według mnie, stanowisko rządu było jasne, ale później pan minister jeszcze się odniesie. Proszę bardzo, pan poseł Edward Siarka.

Poseł Edward Siarka (SP):

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący. Pozwolę sobie dosłownie na dwa zdania historii. A mianowicie, ważne, abyśmy pamiętali zawsze wtedy, kiedy mówimy o Funduszu Kościelnym, że strona kościelna nigdy nie występowała o zwrot nieruchomości, które zostały odebrane związkom wyznaniowym i Kościołowi katolickiemu w wyniku tej ustawy. Występowano o zwrot tych nieruchomości, które zostały odebrane z naruszeniem tej właśnie ustawy z 1950 r. Ważne, żebyśmy o tym pamiętali.

Nie mówię już o tym, że pomijamy w ogóle wszystkie kwestie dóbr, które Kościół utracił w wyniku reformy rolnej itd. Natomiast w przemianach ustrojowych w 1989 r., kiedy wprowadzono ustawę o relacjach Państwo-Kościół, strona rządowa, państwo polskie zobowiązało się, że w ciągu roku ureguluje sprawy na podstawie wniosków, jak określała ustawa, które wpłyną w danym terminie i będą rozpatrywane. Niestety, ciągnęło się to przez 20 lat. Państwo nie potrafiło sobie z tym poradzić, a dzisiaj w projekcie ustawy próbuje się mówić, że Kościół coś sobie zawłaszcza. Taka argumentacja jest nie do przyjęcia. W związku z tym w pełni popieramy wniosek o odrzucenie tego projektu w pierwszym czytaniu.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę, kto jeszcze z państwa posłów? Nie widzę. Jeszcze poseł wnioskodawca. Proszę bardzo.

Poseł Marek Balt (SLD) – spoza składu Komisji:

Chciałbym się odnieść. Po pierwsze, konkordat nie odnosi się do uregulowań finansów kościelnych. Projekt nie ma nic wspólnego z wiarą. Chciałem się jeszcze odnieść do wypowiedzi jednego z panów posłów: jakim prawem pan podważa moją wiarę? Powiedział pan, że takie projekty przygotowują ludzie niewierzący, prowadzący jakieś działania przeciwko Kościołowi. Może pan w nic nie wierzy, bo ja akurat wierzę, a jak ma pan wątpliwości co do mojej wiary, to niech pan porozmawia z przeorem Jasnej Góry, Romanem Majewskim. Nie życzę sobie, żeby pan się odnosił do mnie. Dobrze?

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Panowie, proszę o spokojniejszy ton dyskusji.

[*głosy poza mikrofonem*]

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Panowie, proszę skończyć dyskusję. To nie jest miejsce na dyskutowanie o wierze.

Poseł Marek Balt (SLD) – spoza składu Komisji:

À propos wystąpienia pana ministra, mamy poprawki, które rozwiązują te problemy, które zostały zgłoszone. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś uwagi? Proszę bardzo, pan przewodniczący Jarosław Zieliński.

Poseł Jarosław Zieliński (PiS):

Myślę, że trzeba kończyć, wstydu oszczędzić, odrzucić w pierwszym czytaniu ten projekt, a swoja drogą, gdyby można było, nie dzisiaj, ale w innym momencie, uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat przebiegu negocjacji ze stroną kościelną odnośnie ewentualnych rozwiązań, to myślę, że wszystkim nam by to się przydało. Powinna to być rzetelna informacja o tym, jak to przebiega.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Zamykam pierwsze czytanie. Został zgłoszony wniosek o odrzucenie projektu zawartego w druku nr 255 w pierwszym czytaniu. Po raz pierwszy tę propozycję zgłosił poseł Artur Górski, poparli inni posłowie.

Kto jest za propozycją zgłoszona przez posła Artura Górskiego o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu ustawy z druku nr 255? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał? Dziękuję.

Przy 27 głosach za i 1 głosie przeciw stwierdzam, że projekt został przez Wysoką Komisję odrzucony w pierwszym czytaniu.

Na posła sprawozdawcę proponuje pana posła Artura Górskiego. Czy jest zgoda? Dziękuję bardzo.

Przystępujemy teraz do rozpatrzenia kolejnego projektu poselskiego, zgłoszonego przez klub Ruch Palikota. Jest to druk nr 256 – projekt ustawy o zmianie ustawy o przejęciu przez Państwo dóbr martwej ręki, poręczeniu proboszczom gospodarstw rolnych i utworzeniu Funduszu Kościelnego oraz niektórych innych ustaw. Uzasadnia pan poseł Sławomir Kopyciński. Proszę bardzo.

Poseł Sławomir Kopyciński (RP) – spoza składu Komisji:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, panie ministrze, Wysoka Komisjo, projekt jest analogiczny do projektu przed chwilą omawianego. W związku z tym w uzasadnieniu ograniczę się do niezbędnego minimum, nie będę ponownie przytaczał argumentów. Chcę wyraźnie stwierdzić, że ten projekt nie wynika z przesłanek ideologicznych, wynika z przesłanek merytorycznych, przesłanek, które doskonale rozumie również premier Donald Tusk, który w swoim exposé zapowiedział likwidację Funduszu Kościelnego, o czym chciałbym łaskawie przypomnieć.

Celem regulacji, którą składamy, jest oczywiście zniesienie Funduszu Kościelnego, jako formy wspierania działalności kościołów i związków wyznaniowych. Obecnie ustały wszelkie powody w sensie formalnoprawnym, co chcę wyraźnie podkreślić, dla dalszego utrzymywania Funduszu Kościelnego. Jak wiemy, mienie upaństwowione w latach 50. zostało w znaczącej części zwrócone stronom kościelnym. Patrz: przykład działalności Komisji Majątkowej, którą w tamtej kadencji Sejmu znieśliśmy. Jeżeli te wszystkie straty, które kościoły, zwłaszcza Kościół katolicki poniósł w latach 50., zostały wyrównane, to nie ma powodu dla utrzymywania Funduszu Kościelnego, który – jak byśmy na to nie spojrzeli – był swoistą rekompensatą za mienie, które w tamtym okresie zostało upaństwowione.

Chcę stwierdzić, że oczywiście zapoznaliśmy się ze wszystkimi uwagami do projektu ustawy, przygotowaliśmy stosowne poprawki. Mówiąc od końca, do art. 5, w którym zmieniamy datę wejścia w życie ustawy na 1 stycznia 2013 r. Jest to zgodne z oczekiwaniami wyrażonymi w opinii. Chcielibyśmy też zmienić art. 4, dostosowując daty, zamieniając datę ustawy budżetowej na 2013 r., a wyrównanie – na 2012 r. Nasza poprawka będzie również konsumować opinię wyrażoną przez przedstawiciela pana ministra dotyczącą ust. 10, sformułowania „w całości”, a także szereg innych. Jednak skoro jest wniosek o odrzucenie, a po przebiegu tej dyskusji wiem, że raczej nie ma szans na pozytywne rozpatrzenie, chcę też zwrócić państwa uwagę na to, co było już podniesione w dyskusji, czyli na sprawę finansowania kościoła z podatków. Chcę przypomnieć, że na dziś kościoły i związki wyznaniowe korzystają już z odpisu od podatku dochodowego od osób fizycznych na cele kultu religijnego. Reguluje to art. 26

ust. 1 pkt 9 lit. b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Mam informację podpisaną przez podsekretarza stanu, pana Macieja Grabowskiego w 2010 r. Jest to kwota dość pokaźna. Przytoczę trzy wielkości, bo tymi dysponuję. Rok 2006 – 249 mln zł odliczono, rok 2007 – 244 mln zł, rok 2008 – 278.183 tys. zł. Przypominam o tym dlatego, aby nie powstawało wrażenie, że kościoły i związki wyznaniowe nie mają zapewnionej innej formy finansowania.

Nie zgadzam się również z zarzutem dotyczącym niekonstytucyjności tejże ustawy. W uzasadnieniu wskazujemy na potrzebę konsultacji w tej sprawie w Komisji Wspólnej Rządu RP i Polskiej Rady Ekumenicznej, a także Komisji Wspólnej Rządu i Aliansu Ewangelicznego. Odwołujemy się do przepisów konkordatu, który nie odnosi się bezpośrednio do kościelnych majątków rolnych i Funduszu Kościelnego. Natomiast w art. 22 przewiduje celowość uregulowania na nowo spraw finansów kościelnych. Stawianie zarzutu na tym etapie o niekonstytucyjność tej nowelizacji jest w naszym przekonaniu – nieuprawnione.

Zdajemy sobie również sprawę z faktu, że trwają prace nad projektem rządowym, ale nie powinno to powodować wniosku o odrzucenie. Może poczekajmy na ten projekt rządowy i wspólnie rozpatrujmy projekty w specjalnie powołanej podkomisji.

W imieniu wnioskodawców wnoszę o przyjęcie projektu ustawy.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję, Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MAiC Włodzimierz Karpiński:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, co do generalnych kwestii stanowisko jest tożsame z poprzednią rekomendacją do druku, z wyłączeniem być może wad natury legislacyjnej, które pan poseł wnioskodawca skorygował. Pozostałe dwa obszary, tzn. procedowanie propozycji rządowych założeń oraz obawa o konstytucyjność, podtrzymujemy. Rząd opiniuje ten projekt negatywnie.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę, pan przewodniczący Zieliński. Później pan poseł Woźniak.

Poseł Jarosław Zieliński (PiS):

Chciałbym złożyć od razu wniosek o odrzucenie tego projektu w pierwszym czytaniu połączony z drugim wnioskiem, żeby po przeprowadzonej dyskusji nad poprzednim projektem zamknąć dyskusję i od razu przegłosować mój wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

To jest pierwsze czytanie, więc dopuśćmy posłów do głosu. Proszę bardzo, pan poseł Woźniak.

Poseł Tadeusz Woźniak (SP):

Bardzo dziękuję. Panie przewodniczący, panie i panowie posłowie, oczywiście jeśli chodzi o stronę merytoryczną przedłożenia Ruchu Palikota moje zdanie jest takie samo jak przy przedłożeniu poprzednim. Uważamy, że projekt ten powinien zostać odrzucony w pierwszym czytaniu. Więc również składam taki wniosek. W zasadzie wszystkie argumenty są wypowiedziane i dalsza dyskusja jest zbędna. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa posłów chce się jeszcze wypowiedzieć? Nie widzę.

Zamykam pierwsze czytanie. Został zgłoszony wniosek o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu z druku nr 256. Złożyli go pan przewodniczący Zieliński i pan poseł Woźniak.

Kto jest za wnioskiem o odrzucenie w pierwszym czytaniu projektu z druku nr 256? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Przy 27 głosach za i 1 głosie przeciwnym projekt zgłoszony przez klub Ruch Palikota z druku nr 256 został odrzucony w pierwszym czytaniu.

Na posła sprawozdawcę proponuję pana posła Woźniaka. Dobrze?

Teraz czwarty punkt – pierwsze czytanie poselskiego projektu uchwały – apel do Rady Ministrów RP w sprawie stosunków z Kościołem Katolickim, druk nr 298. Uzasadnia pan poseł Kownacki. Proszę.

Poseł Bartosz Kownacki (SP) – spoza składu Komisji:

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, projekt złożony przez Klub Parlamentarny Solidarna Polska miał swoją genezę w wypowiedziach i konkretnych działaniach podejmowanych przez rząd Platformy Obywatelskiej, a w szczególności przez pana premiera Tuska, który zapowiadając, że nie będzie klękał przed księżmi, zapomniał o tym, że obowiązują takie unormowania prawne jak Konstytucja RP, zapomniał, że obowiązuje konkordat ze Stolicą Apostolską i stwierdził, że będzie likwidował Fundusz Kościelny bez jakiegokolwiek porozumienia z hierarchią kościelną czy z kościołem zhierarchizowanym, co musiało budzić niezadowolenie i niepokój zarówno tego zhierarchizowanego kościoła, jak i większej części katolików w Polsce.

W międzyczasie jednak doszło do zmiany stanowiska pana premiera Tuska. Jak rozumiem, dostrzegł on swój błąd, który mógł skutkować nie tylko niekonstytucyjnością tych działań, ale także dużym niezadowoleniem społecznym. Podjął on rozmowy z Episkopatem. Wynikiem tych rozmów na tym etapie jest chociażby oświadczenie biskupów diecezjalnych, którzy zebrali się 2 maja na Jasnej Górze, z którego wynika, że popierają kierunki zmian, jakie zaproponował rząd.

W związku z tym, żeby nie dolewać oliwy do ognia, aby ten projekt uchwały nie stał się pretekstem do walki politycznej, mając świadomość, że najważniejszą kwestią w tym przypadku jest uregulowanie zasad finansowania Kościoła katolickiego, dostrzegając, że rząd i pan premier Tusk wycofał się w pewnej części ze swojego stanowiska, mając nadzieję, że te negocjacje na dalszym etapie będą zmierzały do znalezienia wspólnego stanowiska, Klub Parlamentarny Solidarnej Polski wycofuje projekt uchwały.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, rozumiem, że tu nie potrzebne jest stanowisko. Projekt został wycofany. Proszę bardzo.

Legislator Tomasz Jaroszyński:

Jeśli można w sprawie formalnej. Tomasz Jaroszyński, Biuro Legislacyjne. Oczywiście, takie oświadczenie o wycofaniu oznacza, iż Komisja nie ma przedmiotu pracy, natomiast z formalnego punktu widzenia należy pismem do marszałka Sejmu to wycofanie potwierdzić.

Poseł Bartosz Kownacki (SP) – spoza składu Komisji:

Po posiedzeniu Komisji takie pismo trafi do marszałka.

Przewodniczący poseł Marek Biernacki (PO):

Dziękuję. Projekt uchwały został wycofany. Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję wszystkim. Jutro mamy długie posiedzenie, dużo tematów, więc przygotujcie się państwo na długie obrady.